

Kennemer Golf- en Country-club

Een nieuw huis en nieuwe terreinen

Ruim zeventien jaar heeft de Kennemer Golfclub gespeeld op de links van Duin- en Kruidberg en een oude boerderij te Santpoort was als clubhuis ingericht. Het zijn genoeglijke jaren geweest, maar het terrein lag niet gelukkig voor een spel, dat ruimte noodig heeft. De spoorbaan en de telegraaflijnen waren onaangename hindernissen. En er valt in een

Het middengedeelte van het gebouw bevat de groote conversatiezaal, waarnaast een kleiner vertrek ligt met het buffet, en aan de andere zijde de bridge-zaal. Groote, lichte, afgesloten serres vormen de vleugels van het gebouw.

Het is daar, met het prachtige, verre uitzicht over het mooie duinland, heerlijk zitten.

HET NIEUWE CLUBGEBOUW.

zoo bevolkt deel van Kennemerland nu eenmaal niet aan veranderen of uitbreiden te denken.

Dus is naar een ander terrein gezocht. In het Zandvoortsche duin is een 18 holes-baan aangelegd en op een heuvel staat het nieuwe clubgebouw. Zaterdag woei de blauw-groene vlag, de voorzitter heeft den eersten bal uitgeslagen en gezamenlijk heeft men de opening van huis en banen feestelijk gevierd.

Het fraaie landhuis, dat de architecten Smits en Van der Linde op een hoogen duintop hebben gesticht, ligt er als een rustig buitenverblijf. Het heeft naar alle zijden uitzicht over het daar gelukkig ongerepte duinland. In den zomer zal het er heerlijk uitrusten zijn, en in de overige maanden is het een gezellig, prettig thuis, waar de club-vrienden elkaar vinden kunnen als er zelfs voor golf geen kans is.

Rondom de conversatiezaal liggen de bijbehorende wasch- en badgelegenheden; en in de zaal is, boven den schouw, een balcon gebouwd, waar bij bijzondere gelegenheden een orkestje een plaats kan vinden.

Het geheele gebouw maakt, door zijn indeeling en door de smaakvolle wijze waarop het is ingericht, een zoo prettigen indruk van rust en gezelligheid, dat de golf-spelers er zich thuis zullen voelen als in een eigen landhuis.

Het is een bezit, waarop de Golfclub trotsch mag zijn en waarvoor bij de opening dan ook zeer terecht hulde werd gebracht aan de architecten. Maar het warm-kleurige, smaakvolle interieur heeft dit bezit toch gemaakt tot het bijzonder aantrekkelijke *home* van de clubleden en hun gasten. Het is dus geen wonder, dat de voorzitter, Jhr. G. C. Quarles van Ufford,

OVERZICHT DER BANEN.

HET AUTO-PARKEERTERRAIN.

daarvoor behalve aan den architect Smits, hulde heeft gebracht aan de dames, die zich daar bijzonder veel moeite voor hebben gegeven.

Maar ten slotte is dit gebouw en zijn interieur toch maar een onderdeel — zij 't een aangenaam en gewaardeerd onderdeel — van den eigenlijken aanleg in het duingebied van de familie Quarles van Ufford-de Favauge en de Mij. Zantvoortsch Duin.

Op een gebied van ongeveer 50 H.A. zijn achttien zeer mooie golfbanen aangelegd. Wie weet wat een golfbaan moet zijn, zal zich het omvangrijke en kostbare werk kunnen voorstellen, dat deze aanleg heeft geëischt. Er is speciale vakkennis voor den aanleg noodig, waarover gelukkig een Nederlandsche firma, Copijn en Zoon te Groenekan, bleek te beschikken.

Op het droge duinzand moest eerst op de 6200 meter lange baan 10.000 kub. meter zwarte aarde worden gebracht; daarna is er gras gezaaid. Maar vóórdit dit grasveld bruikbaar was als golfbaan heeft het heel wat bewerkingen moeten ondergaan. De anderhalf jaar, die aan den aanleg is besteed, zal men dus wel hebben noodig gehad.

En dat maakt het ook voor den niet-golfspeler begrijpelijk, dat het blijvend onderhoud van deze prachtige banen een voortdurende zorg zal eischen.

Aan de zuidzijde van de trambaan — het clubgebouw ligt aan de noordzijde — waar ook een nieuwe halte is ingesteld, is een groot auto-parkeerterrein aangelegd, dat met een verbindingsweg op de Zandvoortschelaan uitkomt. Maar al is er deze verbinding met den grooten verkeersweg, het clubhuis en de terreinen liggen te ver in het duingebied — en er is bovendien een afzetting omheen — zoodat men voor een versterking van de

rust in het fraaie sport-huis niet bevreesd behoeft te zijn.

De verkrijging van dit nieuwe clubgebouw en deze mooie 18-holes baan, heeft de Golfclub aanleiding gegeven Zaterdag, bij de opening, feest te vieren. Er is hulde gebracht aan den eere-voorzitter, den heer Gérard van der Vliet, die een toegangspoort heeft laten bouwen en een zilveren wisselbeker beschikbaar stelde; en aan den voorzitter, Jhr. G. C. Quarles van Ufford en den secretaris, Mr. A. A. Diemer Kool, die door de leden met een geschenk werden vereerd. En toen door mevrouw Quarles van Ufford de club-vlag geheschen was, is er een four ball match gespeeld door de heeren G. M. del Court van Krimpen en Jhr. Mr. E. Michiels van Verduynen, de beste amateurs, tegen de professionals, de heeren Jos van Dijk en L. King.

Voor de club-leden en genoodigden behoorde dat tot het program van den openings-dag. Maar het zou onjuist zijn, deze stichting tot het eigenlijke doel te beperken.

Er is met de vestiging van dit fraaie gebouw en het leggen van een groen dek over een groote oppervlakte duinterrein inderdaad — zooals de burgemeester van Zandvoort Zaterdag zei — een natuurmonument gesticht. Het landschap is er aantrekkelijker op geworden, en — wat nog van meer beteekenis is — de kans op behoud van dit natuurschoon is er op vergroot.

De leden van de Kennemer Golf-club mogen zich verheugen over hetgeen zij verkregen hebben, het publiek kan dankbaar zijn voor hetgeen in het Zandvoortsche duinlandschap zal bewaard blijven. N.

Beeldhouwwerk in het Koloniaal Instituut

DOOR G. M. NIEUWENHUIS

Het beeldhouwwerk aan de gevels van het Koloniaal Instituut zal de aandacht van de meeste bezoekers grootendeels ontgaan, omdat men zich geen tijd gunt om het gebouw rustig te bekijken. In een vorig artikel hebben wij den lezer voor deze rijke gevel-versiering trachten te interesseeren.

Gemakkelijker zal het den bezoeker van het gebouw vallen het vele beeldhouwwerk dat in het Instituut is aangebracht, te beschouwen, omdat het meer onder zijn bereik is.

Wij kunnen ook deze werken — die wij weer mochten bezien in het gezelschap van den beeldhouwer, den heer Louis J. Vreugde — slechts vluchtig aanwijzen, doch hopen er niettemin de belangstelling levendig voor te kunnen maken.

Bij het binnenkomen van de vestibule van de lichthal aan de Mauritskade, valt op de kapiteelen van de vele zuilen het fraaie beeldhouwwerk op. Bij aandachtiger beschouwing ziet men, dat hier door den beeldhouwer is uitgewerkt de geheele geschiedenis van „de eerste schipvaart der Nederlanders naar Oost-Indië” onder Cornelis de Houtman.

De monsterring van het scheepsvolk, de uitvaart, de wederwaardigheden van de reis; en dan de aankomst en het verblijf in Indië met de Houtman's gevangenneming, de verdere reis en dan de terugvaart naar

Amsterdam met de ontvangst in de stad, het leeft alles voor ons als een fleurige vertelling. Als besluit van het gebeeldhouwde verhaal zijn eenige kapiteelen versierd met voorstellingen, ontleend aan de Indische Flora en Fauna. Een olifanten-jacht en een herten-jacht zijn wel het meest sprekend.

Van de vestibule de groote hal ingaande, valt in het oog de groote gebeeldhouwde kop van de Koningin, als sluitsteen tusschen de wapens van Oost- en West-Indië geplaatst.

Aan de andere zijde ziet men de beeltenissen van Prins Maurits en Stadhouder Willem III, symboliseerend het begin en het einde van het gouden tijdperk.

Op de vier zuilen bij de trappen, die uit de hal naar de vestibulen voeren, zullen nog beelden geplaatst worden, voorstellende Coen, Van Diemen, Plancius en Van Linschoten.

Ook de koppen van Willem Barendsz en Heemskerck ziet men in de hal als sluitstukken geplaatst. Terwijl tegenover de beeltenis van de Koningin die van Kartini gebeeldhouwd is, geflankeerd door de koppen van twee van haar leerlingen.

Zooals in de vestibule van den ingang de kapiteelen der zuilen het verhaal van Houtman's reis dragen, zoo is in de daarboven gelegen vestibule een dwergvertelling op de kapiteelen in beeld gebracht. Dit verhaal, behoorend tot de Kantjil-fabelen, die men de Oostersche